

متن پرسش

باسلام راجع به پاسخ سؤال ۴۹۶۳ سؤال ما این است: ۱. و کمال التوحید نفی الصفات عنه راجع به چه مقامی است؟ ۲. آیا خدا عین صفات است؟ ۳. آیا عارف بجایی می رسد که دیگر اسما و صفات را نبیند و فقط تجلی ذاتی محقق شود یا نه عارف صفات عینیه را باید ببیند؟ ۴. آیا برای عارف حقیقی سجده و قیام فرق نیست؟ ۵. آیا صفات فانی در خدایند یا بحث فنا مربوط فانی شدن انسان برای خداست و صفات فقط عینیت دارند؟ ۶. طبق لا اسم و لا رسم لواحد القهار پس بحث از اسما برای چیست؟

متن پاسخ

- باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- کمال توحید آن است که صفاتی خارج از ذات برای حضرت حق در نظر نگیریم زیرا یک خدا نداریم و یک صفت مثل علم بلکه به تعبیر حضرت صادق «علیه السلام» خداوند عین حیات و علم است ۲- اگر ذات خدا عین صفاتش نباشد علاوه بر آن که دوگانگی بین ذات و صفات پیش می آید لازم می آید که ذات خدا در خودش هیچ کمالی مثل علم و حیات را نداشته باشد ۳- اگر سالک از مقام تعین ثانی یعنی مقام وحدانی به مقام تعین اول سیرکند و منور به تجلی ذاتی شود در آن مقام دیگر ظهور اسماء برایش معنا ندارد ۴- سالک در مقام عنصری و بشری خود در قیام، در معرض وجهی از تجلیات الهی است و در سجده در معرض وجوهی دیگر از تجلیات الهی است و بحث سجده و قیام مربوط به مقام عنصری بشر است ۵- این را در جواب شماره ۱ و ۲ دادم ۶- این یک جمله فلسفی است به این معنا که نمی توان خدا را تعریف کرد و این ربطی به بحث اسماء الهی که در قرآن می فرماید: «له الأسماء الحسنی» ندارد. موفق باشید